

- 3) ved falske Foregivender, Forstikkelse, Proformarets-handler, betydelige Gaver, uforholdsmæssigt Forbrug, Salg til Underpris, Betaling af eller Sikkerhedsstillelse for uforfaldne Gældsposter eller paa anden lignende Maade unddrager sine Ejendele eller Fordringer fra at tjene sine Fordringshavere eller nogen enkelt af disse til Fyldestgørelse.

Er Handlinger af den under Nr. 3 angivne Art foretaget til Begunstigelse af en Fordringshaver, bliver denne dog kun at straffe, hvis han paa en Tid, da han forudsaa, at Skyldnerens Konkurs eller Betalingsstandsning var umiddelbart forestaaende, har bestemt Skyldneren til at yde ham saadan Begunstigelse«

og endelig straffes efter § 283 for *Hæleri* »den, som modtager eller skaffer sig eller andre Del i en ved Tyveri, Rapseri, ulovlig Omgang med Hittegods, Underslæb, Bedrageri, Utroskab, Afpresning, Besvigelse eller Røveri erhvervet Vinding, samt den, som ved Fordølgelse, Hjælp til Afhændelse eller paa lignende Maade virker til at sikre en anden Udbyttet af en saadan Forbrydelse«.

Den i den nugældende Straffelovs § 254 optagne Regel, hvorefter Strafansvar for et Bedrageri, der bestaar i uberettiget Anvendelse af fremmede Penge, bortfalder, hvis den skyldige, inden Dom i 1ste Instans overgaar ham, erstatter, hvad han saaledes har forbrugt, er ikke optaget i Lovforslaget, efter Bemærkningerne, fordi den vil let »komme til at virke som en Klasselovregel og medfører i det hele i sin Anvendelse uheldige Virkninger.«

§ 284 fastsætter i Stk. 1 *Normalstraffen* for Tyveri, Underslæb, Bedrageri, Utroskab, Afpresning, Aager, Besvigelse samt Hæleri med Hensyn til disse Forbrydelser, nemlig Fængsel indtil 2 Aar. Denne Straf, der kommer til Anvendelse ikke blot paa 1ste Gang begaaede Forbrydelser, men efter § 285, Stk. 2, tillige i de fleste Tilfælde af Gentagelse, betyder som Følge deraf for Tyveriets Vedkommende en betydelig Formildelse af de i Straffeloven foreskrevne Straffe (§§ 228 og 230—232), medens den for de andre Forbrydelsers Vedkommende — dog bortset fra Aager — omtrent svarer til, hvad der er foreskrevet i Straffeloven (§§ 245, 251—255 og 258—261). Ved strafbar Begunstigelse af Fordrings-